

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SAJTIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN PENTEKEN.

ELŐFIZETESI ÁR:

Félsz évre 8 korona. — Félévre 4 korona
egyed évre 2 korona

Egyes szám ára 15 fillér.

Előfizetések a kiadóhivatalba küldendők.

Szerkesztőség és kiadóhivatal, Bákóczy-út 565.

Kiadótulajdonos:

GLATTSTEIN ADOLF.

ELŐFIZETESI PÉNZEK,

reklamációk a hirdetések a kiadóhivatalhoz
intézendők

Nyitási költségek sorozatát 50 fillér

Hirdetések egyezség szerint.

Szezon.

Véget ért a szünidő, az utcán lépten-nyomon a kis muzsafi mosolygó arcára bukkanunk, aki vadonatúj könyvének lapjait forgatja s Madách végakkordja szerint bizvabizással megy a tudományok csarnokába. És mikor az iskolák csarnokai megnyílnak, vele együtt a lespedő közélet mozdulatlan tökére hullámszamba jön, hazatérnek a nyaraló fecskék, a tanyázó gazdák, a városi magisztrátus is teljes immár mindenütt, ahol a közélet terén tevékenykedni kell, a dologba állás előkészületei látszanak.

Mérlegelni lehetne, hogy vajjon az a minden nyáron és mindig erősebben mutakozó közéleti elernyülés a mi nagy elmaradottságunk közepette vajjon célirányos dolog-e? Nem kellene nekünk folyamatos és soha meg nem szűnő munkát végezni, hogy a haladás útján maradjunk? De legyünk emberek és valljuk be, hogy a mi klimatikus viszonyaink mellett nyaralásunk folyamatos szellemi munkát kívánni megállás és munkaszünet nélkül, — embertelenség és csak szokjunk hozzá ahhoz, a hivatalok zsáluit is leeresztik nyáron a legfeljebb a kurrens munkákat végzik izzadó üstökkel az erre ítelt hivatalnokok.

Szokjunk hozzá, hogy a szeptember hónap állítja a munka vonalába a társadalmat és a munka végrehajtására hivatott közege-

ket is. De aztán ez a munkába állás a legjobb feltétellel következék is belé. Minálunk nagyon sok a hivatalos és a csinált ünnep és általában egész társadalmunkat a munka szeretetére kellene nevelnünk. Nálunk nagyon szeretik az emberek diszhóli, hiúságból nobile officiumokat elfogadni, de, hogy a polgártársak keresetlen, avagy keresett bizalma érdem, vagy stréberséggel szerzett közéleti megbízásnak meg is kell felelni és azért komolyan meg is kell dolgozni, — ezt minálunk, ahol a kötelesség iránt való éber lelkiismeret hiányzik — nem tudják. És mennyi intézményünk szenved általa!

Ujult erővel, friss munkadedvvel és ami a legfőbb: munkaszeretettel jöttünk haza s valóban alig volna másra szükségünk, mint arra, hogy elhatározásunk mellett szilárdan kitartsunk. Hácsak a magunk pátriáján tekintünk is szét, mennyi félbehagyott alkotásra, mennyi szükséges intézmény hiányára kell bukkannunk. Egész serege születik az életrevaló ideáknak, de valahánnyirek véget vet az ősi magyar közöny, a Páty Pál ur létvázó holnapra hagyása. Ez a holnapra hagyás az életrevaló és szükséges ideáknak jégretétele, minden maradiságunk oka, vajha ezen a téren javulás lehetne és erőnk számbavételével az erőnek tervszerű fejlesztésével, egyuttal pedig tervszerű programmal is egy másuttánban meg tudnánk valósítani azokat

az intézményeket, melyek városunkat valóban is várossá tenné.

A nyáron ásitás, unalom és lespedés ölte meg a közéletet s ebben a helyzetben kinek lett volna kedve a közért hiábavaló munkába kezdeni. Szeretjük hinni, hogy igazi szezon kezdődik: a munka szezonja. S valóban igaz, hogy nincs olyan igénytelen munkakör, mely a maga, habár kicsiny és alárendelt jelentőségében is ne lenne végeredményben a hazának és városunknak is hasznára. Ez hasson át mindenkit, de főleg azokat, akiket elhivatás a közért való munkába állított, mert valóban nagyon laza lelkiismeretű ember az, aki a közmunka vonalában csak a polgári kitüntetés előnyét élvezzi, de semmit sem tesz a közboldogságért, azokért a nagy szociális kérdésekért, amelyek ajtonkat döngetik.

Heti posta.

Kedves Bolygó Uram!

A múlt újságszámunk Levélszekrényének olvasásában igaz örömről tellett. Nagyon szépen volt az megírva, szögyöngyökkel kihimmezve, szomorúsággal áthuzva, de hallgasson meg engem is, aki szintén olvastam annak a sápadt arcú „Boldogtalan teremítés”-nek a levelét s valami egészen mást szöjttem le

TÁRCZA.

Finálé.

Irtá: *Honty Ferdinánd.*

Dalma! Kegyed most megfog ugye lepdődni, hogy levelet írok, én magam is csodálkozom higye meg, de nem tehetek más-ként. Ősz kezd már lenni, a fák levelei lassan-lassan sárgaságban kezdenek szenvedni és a levegő is olyan álmosan lehel és a füst is lefele kering a házak tetejéről . . .

Most hát végre én is dőlőre jutottam. Abban hagyom én ezt az életet, én se érek neki semmit, igaz ő se nekem.

Dalma! Maga nem tudja én mennyit szenvedtem, magam sem tudom, de érzem és olyan gyöngeség szállt rám, hogy nem tudok tovább élni . . . nem . . . nem.

Már álmodtam is a siromról. Kietlen lesz és dudvás és nem fog sirni mellette senki csak a szellő.

A szellő most is jóbarátom. Mikor ugy reggeltájt hazamegyek a kávéházból, csak ő csókolgat hideg csókjával és ez nekem jól esik, mert fagyos mint az élet.

Ilyen lesz az én sirom. A temetésemről

még nem álmodtam, de azt hiszem, az se lesz nagyon fényes, nagyon szomorú.

Utóvégre igazán mindegy, eggyel több vagy kevesebb.

Dalma! Itt fekszik előttem a revolver, egy csőve van, de hat apró ólom-madárka várja benne, hogy kirepülhessen, ki a nehéz csőből én felém.

Most érzem csak, mennyire szerettem magát Dalma és még most is szeretem, mikor már elmegyek.

Elég fiatalok voltunk. Akkor, úgy emlékszem nyár volt.

Én magát szerettem, maga Dalma mást szeretett . . .

. . . és elmondta nekem, a jó barátjának, hogy mennyire szereti azt a másikat, aki pedig nem tekintett magára egyetlen egy-szer sem.

Dalma! Hát volt szive nekem ezeket elmondani?

Én pedig túrtam, biztam és reméltem . . . Eljött az ősz akkor is, fordult a kocka.

Az a másik kihullott akkor a maga szivéből, nem tudom miért, pusztán szeszélyből e, másból e, de kipusztult egészen.

Én akkor boldog voltam és szenvedtem . . .

Mikor este a hold-aluvóra intett, mert akkor még lefeküdtem kora este, beletemettem arcomat a párnámba és sirtam, nagyon sirtam.

Szomorú könnyek voltak ezek és keservesen égetők.

Emlékszik e, mikor kezét a kezemben tartottam és maga Dalma azt kérdezte tőlem, hogy mit akarok.

Hát mit akartam? Semmit. Csak szerettem nagyon.

De azért lelkemben akkor nagy nagy muzsikák zengtek mindenféle szerelmekről, álmokról.

Boldog keztem lenni.

Tudom én jól, hogy szeretett Dalma, legalább egy keveset, nagyon keveset, de nem akarta mutatni, éreztetni, mert hisz azt mondta nekem, hogy jég a szive, szeretni csak egyszer lehet — tehát nem akarta megczáfolni saját állítását, melyet oly meggyőző hangon adott tudtomra.

Pedig higye meg nekem, öreg elpályáznunk készülő legénynek, hogy többször is lehet igazán szeretni, kell is, mert az első szerelmem csak lángoló, de ritkán égető.

Az álmok voltak a legjobb barátaim, melyek a fekete éjnek idején sunyin ráfeküd-

az ő elbeszéléséből, mint ahogy azt Ön tevő Bolygó uram.

Nem akarok polemizálni, kedvem sincs, de meg pennám sincs hozzá, amely karcolni tudna, aztán a polemiákban az egyik fél mindig alul marad, amit Önről alig hiszek, magam meg, valjuk csak be úgy, ahogy van, nem szeretek a csatatéren vesztésként szerepelni.

Úgy írok én most, mintha nem is Önnek, nem is annak a lánynak írnék, csak a levegőbe mártom tollamat, nem baj ha meg se marad az írás.

Úgy áll a dolog ugyebár Bolygó Uram, hogy Ön előtt egy tizenhét esztendő lány, kizokogta magát, hogy boldogtalan, hogy szerencsétlen, hogy nagybeteg meg hogy nagyon szenved, Vigaszt és enyhülést kér, Ön meg is adja neki.

Hát én Bolygó Uram egy cseppet sem döbbenek meg ezen a levélen, nem is csodálkozom rajta, hanem ha hozzám íródott volna, biz én szépen megírtam volna az orvosságot, nem amolyan lelki orvosságot, amilyet Ön is küldött, hanem valóságos medicinát: hideg vizet, nagyon sok hideg vizet.

Az olyan tizenhét éves lány, akinek mindene beteg, akinek mindene fáj, az élet, az álom, a virág, a nap fény, az talán nem is lelki beteg, hanem egy kicsit sokat, talált bevenni a tragédiák méregpoharából s most Hamletként érzi magát. Minden sora annak a lánynak arra vall, hogy szerepeket tanul, színész-szerepeket.

Egy félesztendeje lehet talán annak, nekem is így kipanaszkodta magát egy lány, nem levélben, szemtől-szembe, igaz csak tizenöt éves volt, de hát a lányok olyan nagyon egyformák.

És ez a lány nem ejtett egy könnyet sem, csak megcsillant a szeme, piros lett az arca, megvonaglott az ajka és egy szóval se mondta, hogy nem neki virít a virág, nem rá süt a napsugár, de én azért mégis láttam hogy ez a lány boldogtalan, mert nem beszélt a boldogtalanságról, nem álmódott a halálról.

Igy volt, igaz volt, egy félesztendeje

mult . . . ma már, mosolyog ez a lány. Kigyógyult

Az Ön „boldogtalan”-ja nem akar kigyógyulni, mert határozottan imponál neki, hogy ő most tragikus szerepet játszik, a lelke szétfoszlott, az álmái semmivé váltak és ő most nagyon szenved.

Hát én megértem minden sorát, de azokat a tengernagy fájdalmakat, melyeket így le lehet írni, el lehet szavalni, semmiképpen sem tudom méltányolni, nem is fájdalmak azok, hanem mindenféle jól megkevert érzégs gondolatok, amelyeket a kisasszony agya már teljesen beszuggerált lelkének s mivel a lélek sohasem lehet olyan raffinált, mint az agy, tehát az a sok érzési fájdalomként lebeli ki magából.

Nincs ennek a lánynak semmi — semmi baja, csak . . . csak éppen . . . utóvégre kimondhatom, meg van egy kicsit zavarodva.

Fejébe szállt a tizenhét esztendő minden varázsalma, tündérboldogsága, rózsasóhajtsa és mos irt Önnek Bolygó uram, hogy Ön is tudja meg, mekkorát tud szenvedni egy tizenhét éves lány.

Én nem hiszem el, igazán mondom nem tudom elhinni ennek a lánynak mindazt, amit ír.

Lehetséges, hogy ő ezt így gondolja el, de semmiesetre sem érzi így.

Tudja Bolygó uram, az ilyen fiatalok igen-igen szeretik, ha őket a világ amelyen komoly pápaszemen nézi ezért aztán lehorasztják a fejüket és úgy járnak-kelenek közöttünk, mintha igazán bánkódnának, pedig csak játszanak, színészködnék.

Nem szabad komolyan venni ezeket a szomorú rózsákat; vigasztalni sem kell őket, kigyógyulnak mielőbb s aztán jól kacagnak azzal a csengő-bongó hanggal, amilyen csak egy fiatal lányé lehet. —

Nagy igazság van kedves Bolygó uram abban a mondásában, hogy a boldogtalanság több embernek jut osztályrészül, mint a boldogság.

tek a lelkemre és szérelmes szavakat suttogtak fülembé és mikor a nyitott ablakon át behallottam a falusi hársak gallyainak búsongó zenéjét olyan édes boldogtalanság szállott meg, hogy akkor a félálomban szerettem volna meghalni, fel se ébredni többet.

Lássa Dalma! ennyit tudtam én magáért szenvedni és szenvedésemben egész át desztillálódott a lelkem, megfinomodtak érző idekeim és eltudtam nézni órák multáig hulló falevelet meg a napsugár játékot a reszkető gallyakkal.

Nem tudok én novellát írni, mert akkor érdekesebben írtam volna le ezt a szomorú históriát meg siettet a revolver is itt az asztalomon.

A fiókom még most is tele van hervadó virágszálakkal, melyeket az idő meg az aj-

kam pihegő susogása már egész elsorvasztott, de azért mintha még most is ott égne rajta a kezének érintése meg az én ajkam sok — sok csókja.

Ha csak egy keveset is szeretett Dalma, küldjön majd a halotti ágyamra egy virágszálát, hátha megérezem. —

A szobám falára egy eltévedt holdsugár vetődik és kering ide-oda.

Holnap ilyenkor már nagyon sápadt leszek és két gyertyaszál fog fejem fölött pislogni . . .

Csendes lesz minden, de én még halottas álomban is a magáé leszek, csak a magáé.

Dalma! Csak egy-két könnyet ejtsen, vagy kacagjon egyet, de aztán mintha nem is éltem volna feledjen el.

De látott e már Ön embert, aki kiálljon az országút porába s onnan kiáltsa neki a világnak boldogságát?

Ugy-e, hogy nem.

De olyat már mindnyájan láttunk, aki megállt az úton és neki kiáltott az elébe jövőknek: „Álljatok meg egy boldogtalan ember előtt!” —

Boldogok szeretünk lenni mindnyájan, de úgy, hogy boldogtalannak lássunk mindenki előtt.

Mert a boldog embert észre sem veszik a boldogtalanhoz oda sietnek.

Tudom, hogy mért, jól esik látni mások boldogtalanságát az embereknek.

Gonosz érzés, de emberi és szép szavakat suttognak hozzá, ezt pedig jól esik hallgatni.

Ezért boldogtalan az a lány is Bolygó Uram, akinek Ön enyhítette fájdalmát. —

Odakün zizeg a szellő nagyon fájdalomosan, pedig a napsugár olyan szeliden szökik fel a falevelekre, végigcsókolja mindnyájukat, megsimogatja galyaikat és azok búsan zizegnek. —

Ks.

Beszámoló.

Szeptember hó 1-én (vasárnap) délelőtt tartotta *dr. Scitovszky Béla*, a szécsényi választókerület népszerű képviselője beszámoló beszédét. Ezen alkalmat használta fel a szécsényi kerület választópolgárság, hogy kifejezést adjon azon nagybecsülésének, őszinte ragaszkodásának és törhetetlen bizalmának, amellyel képviselője iránt viseltetik. Erőlt tett tanubizonyságot a képviselő lelkes fogadtatása és a beszámoló impozáns, komoly lefolyása.

Dr. Scitovszky Béla vasárnap reggel fél 8 órakor érkezett meg *dr. Mocsáry Sándor*, *dr. Sztranyavszky Sándor*, *Muzslay Gyula* és *Balassy Árpád* orsz. képviselők kíséretében. Az állomásnál lovasbandérium és nagyszámu fogadó küldöttség várta. A választók nevében *Bolgár Miklós*, a végrehajtó-bizottság elnöke üdvözölt szíves szavakban.

A vasútállomástól lovasbandériummal az élén, végnélküli kocsisorban vonult a menet a község felé. A község határánál hatalmas nemzeti színű drapériával ékesített diadal-kapu díszelgett. Itt megállott a menet s a község előjárósága nevében *Konrád Ödön* mondott szívélyes istenhözadót. Majd a képviselő rövid köszönő szavai után újra megindult a menet a fellobogozott utcákon s az egész utvonalon lelkes éljenzéstől kísérvé, a *Gross-kastély*nál állottak meg. A képviselőket és a kíséretet szécsényi és gátalyi *Gross Jenő dr.* nagybirtokos igazi vendégszeretettel fogadta s lekötélező szíveséggel látta vendégül a *Losonc*ról és *B.-gyarmatról* autókön és kocsikon érkezett vendégeket is.

A beszámoló a *Gross kastély* előtti tágas téren folyt le. Tíz órára rengeteg, több ezer lelket számláló tömeg gyűlt össze a kerület választópolgárai közül, akik között igen sokan voltak más pártállásúak is. Pár perccel 10 óra után *Szigyártó Pál*, a kerület nemzeti munkapártjának elnöke megnyitotta a gyűlést, üdvözölte a megjelenteket, majd felkérte a gyűlés további vezetésére *Török Zoltán* nyug. főispánt, a nógrádmegyei nemzeti munkapárt elnökét. *Török Zoltán* lelkesült éljenzés között foglalta el az elnöki széket, majd rövid bevezető szavak után indítvá-

TANKÖNYVEK, TÁSKÁK

és egyéb iskolai cikkek olcsó áron beszerezhetők:
Glattstein Adolf papirkereskedésében — Szécsény.

nyozza, hogy egy küldöttség által hívják meg a képviselőt beszámolójának magtartására.

Rövid pár perc múlva a Tersztyánszky István, Strausz József, Traller Mihály, Schüek Ferencz, és Mesler Pál tagokból álló küldöttség élén megjelenik dr. Scitovszky Béla, kerületünk képviselője. Amint délceg, elegáns alakja feltűnik a szónoki emelvényen, mintha átvillanyozták volna, fellelkesül a sokaság. Dörgő éljenzés szakad fel a tömegből, kalapok emelkednek a levegőbe, a hölgyek zsebkendőket lengetnek s percekig tart a lelkes ováció. —

Az őszinte ragaszkodásnak és szeretetnek ezen spontán megnyilatkozásától meghatott képviselőhöz azután Török Zoltán elnök intézett beszédet. Kérte a képviselőt a kerület össze választói nevében, hogy legyen szíves az országgyűlésen történekről, az ott elfoglalt álláspontjáról s azokról a lelkesítővumokról, amelyek elhatározását és cselekedeteit irányították, a választói előtt számot adni. —

Ezen felszólításra dr. Scitovszky Béla az előadói asztalhoz lépett s harsány messze csengő hangon belekezdett nagyarányu beszámoló beszédébe.

Beszéde bevezető részében köszönetet mond a választóknak, hogy hívószavára olyan szép számban jelentek meg. Feltárja előttük a politikai mult eseményeit, úgy ahogy történt, úgy amint az az igazságnak megfelel.

Több mint két éve szerencsém van — ugymond — az Önök mandatáriusának lenni Amidőn megfizetendő bizalmuk folyta elmentem küldetésem helyére, azon szent meggyőződésben léptem át hazánk parlamentjének, hazánk templomának küszöbét, hogy abban a templomban minden perc a hazának szenteltetik. De alig hogy megkezdődtek a tárgyalások, óriási csalódás ért. Mert az ország békés fejlődésére irányuló munkálkodásunkat megakadályozta, lehetetlenné tette a parlamenti kisebbség terrorizmusa.

Azután részletesen elmondja az obstrukció pusztításait, a munkapárt és a kormány kényszerhelyzetét, amidőn az ország jövőjének érdekében erős kezekkel, eréllyel és bátorsággal kellett az obstrukció hydrájának tejét levágni.

Majd beszéde folyamán sorba veszi a lefolyt politikai kampány minden kiemelkedőbb momentumát s rámutat arra, hogy amit az a párt, amelynek ő teljes meggyőződéssel a hiva, a multban tett, az mind az ország érdekében történt s a meghozott üdvös törvények áldásait ma már a magyar nép száz-ezrei élvezi.

Ezután tartalmas beszédet mondtak még Török Zoltán, Mocsáry Sándor és Sztranyovszky Sándor dr.

Végezetül Török Zoltán elnök előterjeszti az intéző bizottság indítványait. Egyhangu lelkesedéssel fogadták el azon határozati javaslatot, amelyben a kerület egyhangu lelkesedéssel bizalmat szavaz nagyabecsült képviselőjének, dr. Scitovszky Bélának.

A beszámoló után déli 1 órakor mintegy 150 terítékű disztrakoma tartatott, amelylyen több tartalmas pohárköszöntő hangzott el. — Az első pohárköszöntőt Török Zoltán mondotta, a töle megszokott elokvenciával Tisza István grófra. Bolgár Miklós a kerület érdemes képviselőjét éltette. Scitovszky Béla képviselő a kerülete polgáira üritette poharát, majd köszönetét fejezte ki a megjelent képviselőknek és Török Zoltán vármegyei

munkapárti elnöknek. A loasztok sorát Sztranyovszky Sándor képviselő zárta be, aki a szécsényi választópolgárság hazafiságára mondott talpraesett pohárköszöntőt.

Ez alkalomból Lukács László miniszterelnöknek, báró Vojnits pártelnöknek és Tisza István képviselőház elnökének üdvözlő táviratot küldtek, melyre következő válaszok érkeztek:

Nagys.

Szigyártó pártelnök úrnak

Szécsény.

dr. Scitovszky Béla, országgyűlési képviselő beszámolója alkalmából politikámmal szemben kifejezett bizalmukat s meleg ragaszkodásukat nagyon köszönöm s szíves üdvözlötüket őszintén viszonozom.

Lukács László.

Nagys.

Szigyártó Pál pártelnök úrnak

Szécsény.

dr. Scitovszky Béla képviselőtársam beszámolója alkalmából kifejezett bizalmukat és ragaszkodásukat hálásan köszönjük s abból erőt merítünk a hazánk nagy érdekeit szolgáló további küzdelmünkhöz.

báró Vojnits, pártelnök

HIREK

— **A körorvosok értekezletét elhalasztották.** a nógrádmegyei körorvosok Kálmán Ármán dr. rétsági körorvos kezdeményezésére f. hó 8-án Balassagyarmaton értekezlet tartását határozták el. Most arról értesülünk, hogy ezen értekezlet, amely a körorvosi javadalmazások rendezését tűzte ki célul, a vármegyei főorvos akadályoztatása miatt folyó hó 8-ára halasztatott.

Tanítónőválasztás. A panyidaróci r. kath. felekezeti iskolánál megüresedett tanítónői állásra, Hauck Ilonka okleveles tanítónő választatott meg.

Pénzügyőri felügyelői kinevezés. A m. kir. pénzügyminiszter a pénzügyőri főbiztosok létszámából Schneidert Nándort a VIII. fizetési osztályba pénzügyőri felügyelővé Balassagyarmatra kinevezte.

Kirabolt élelmiszer raktár. Vasárnapról hétfőre virradó reggel a rappershányi köszénbánya r. t. élelmiszer raktárba, még eddig ismeretlen tettesek betörték s onnan mintegy 3000 korona értékű élelmiszert vittek el. A csendőrség erélyesen nyomozza a betörőket.

Vasúti elgázolás. Öregabb Velen-czey Mihály helybeli földmives gazda mult hó 31-én a réten egy vasúti átjárónál, kocsi-jával átakart haladni, azonban a fél ótkor-közlekedő személyvonat utolérte és az egyik lovát agyongázolta. A kocsiban ülő gazdának az ijedségen kívül más baja nem történt.

A F. M. K. E. munkaprogramja. A Felvidéki Magyar Közművelődési Egyesület iglői közgyűlése igen gazdag és tartalmas munkaprogramot állapított meg. Elhatározta, hogy a 200,000 koronás Repcsik-alapítványból magyar-nyelvi tanfolyamokat szervez a magyar-tót nyelvhatáron, nevezetesen: Alsókörmény, Felsőkörmény, Nyitraivánka, Komját Nagysurány és Czabaj nyitramegyei, Óhars, Ujlót, Alsógyőröd és Garamkelecsény bars megyei, Apátmarót, Egyházmárót, és Bát hont megyei

községekben, ez utóbbiban úgy a kath. mint az evang. felekezeti iskola mellett, — valamint Poltár és Csehberék nógrádmegyei községekben; az egyesületi óvónőknek, a kik húsz évnél hosszabb ideje szolgálják az egyesületet, fizetéseiket 850 koronára emeli fel s 1913. január 1-től számítól az összes óvónőknek évenként korpótlékot ad; az állam által átveendő egyesületi óvodákra fordított költségeket napközi otthonok s más hasonló emberbaráti intézmények létesítésére fordítja; a Felvidék magyar társadalmát az egész vonalon munkára szólítja s illetőleg az egyesületi élet élénkítése céljából, városankint, járásankint és községenként szervezi; az elemi és ismétlő iskolákat végzett tanulókat magyar vidékre, magyar mesterekhez tanoncokul közvetíti; közművelődési és emberbaráti programjába fölveszi a patronage-intézmények létesítését; folytatja az analfabeták oktatását és a népies ismeretterjesztő felolvasások rendezését, a szabadtanítás szervezését, az elemi iskolákat végzett tanulóknak a katonaköteles korig magyar dalos és műkedvelőtársaságokat, olvasó és gazdálkodókat létesít; az állami, felekezeti és községi iskolákat a tanulók értelmi színvonalának megfelelő könyvtárakkal látja el; a magyar isteniszteletek bevezetése céljából, az iskolák ifjúságát magyar katekizmusokkal, bibliával és imakönyvekkel ajándékozza meg; szegényebb sorsú iskolásoknak ingyen tankönyveket adományoz és az egyesület egész területén új taggyűjtést indít az egyesület jövedelmeinek fokozására. Az egyesületnek ezen kulturális munkára 95,000 koronás költségvetés áll rendelkezésére.

Szerkesztésért a kiadó felelős.

2695—912 tkvi. sz.

Árverési hirdetés kivonat.

A szécsényi kir. járásbíró, mint tkvi. hatóság közhírre teszi, hogy Dr. Essösy Béla végrehajthatónak Takács Mátyásné végrehajtást szenvedő elleni 114 kor. 50 fill. és jár. iránti tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést az 1881 LX. t.-c. 144 §-a alapján és a 146 § értelmében a szécsényi kir. járásbíró területén lévő szécsény községben fekvő a szécsényi 750 sz. tkv. I 1 sorsz. 686 hrsz. Beltelek, ház 496 sz. a. udvarnak B. 8. a. Takács Mátyásné nevében álló részére 800 kor. u. o. 1182 sz. tkv. I 1 sorsz. 1425/b hrsz. Czigány táblai Szántónak ugyancsak annak nevében álló részére 389 kor. ban megállapított kikiáltási árban elrendeli, és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1912 évi szeptember hó 23 napjának d. e. 10 órájára ezen kir. járásbíró, ság tkv. tárában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási ár 2/3 ad részén alól eladatni nem fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881 évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezeihez letenni avagy a bánatpénznek az 1881 LX. t.-c. 170 §-a értelmében a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelj Szécsény, 1912. évi június hó 27.
A szécsényi kir. bíróság mint tkvi. hatóság.
Szenthe s. k. kir. járásbíró.
A kiadmány hitelül:

Perényi kir. telekközyvezető.

GOTTLIEB ARMIN

„Ujvilág” szállodája és vendéglője

SZÉCSÉNYBEN.

Kényelmesen és elegánsan
berendezett szobák

Abonánsoknak reggali, ebéd- és vacsora havonként 54 K. Ebéd és vacsora havi 48 K. melynél naponként kétszer-sült és tézta van étrenden.

A nagyérdemű közönség szíves pártfogását kéri

Vasárnap, folyó hó 8-án
nagy sené-estély!

Pontos és figyelmes kiszolgálás.
Szolid arak.

kiváló tisztelettel

Gottlieb Armin,
az „Ujvilág” szálló bérője.

3257 - 1912. tkvi. szám.

Árverési hirdetmény kivonat.

A kir. írás, mint tkvi. hatóság közhirre teszi, hogy Pénzes Istvánnak Antal István elleni végrehajtási ügyében a végrehajtási árverést 270 kor. tőke, ennek 1910. január 26. től járó 6% kamata 1/2% váltódíj 88 kor. 61 fill. peres vég. már megállapított valamint jelenlegi 34 kor. 20 fill. és a még felfemerülő költségek kielégítése nemkülömben a csatlakozottak kimondott Vecsei Márton 80 kor. Pénzes István 270 kor. Szécsényi Népbank 100 kor. végül Katona és Trsa 76 kor. 30 fill. a bgyarmati Takarékpénztár 4000 kor. 51 kor. 46 fill. és 310 kor. 10 fill. Felsenburg Tivadar fiai 50 kor. tőke és jár. követelésének kielégítése végett 1881 LX. t.-c. 144. §-a alapján és a 146 § értelmében a szécsényi kir. járásbírósg területén lévő és a huyagi 675 sz. tkjvben A I I sors. 1184 hrsz/c hrsz. Kenderföld, 2 sor. 1315/c hrsz. I ső 3 sor. 1415/c hrsz. II-ik alsódülő 4 sor. 1546/c hrsz. Moster dülő 5 sor. 1774/c hrsz. Eresztvény 6 sor. 373 c hrsz. alsórét 7 sor. 677/c hrsz. Sovánrét ingatlanra 272 korona 1 sor. 1575/a-3 sor. Pusztaszőlőre 89 kor. 1 2 sor. 1575/b-2 hrsz. pusztaszőlőre 42 kor. 1 3 sor. 902 hrsz. nagy és kis Zsombék 26 kor. 1 4 sor. 776/c hrsz. Hidon alóli rétre 54 kor. 1 5 sor. 1062 c hrsz. Halkuti rétre 21 kor. a 493 sz. tkvi. A I I sor. legelőre 79 kor. a 295 sz. tkvi. A I a 1/8 telekhez járó legelő illetőségnek B. 7. a. Antal

István nevében álló részére 79 kor. a 457 sz. tkjvben A I I sor. 1185 hrsz. kenderföldnek B sor. 1314 hrsz. I ső 2 sor. 1414 hrsz. II-ik alsódülő szántónak 4 sor. 1547 hrsz. Moster dülő 5 sor. 1775 hrsz. Eresztvény 6 sor. 372 hrsz. Alsórét 7 sor. 676 hrsz. Sovánrét ingatlanok ehhez járó legelő illetőségnek B 9, 14, 23 a Antal István nevében élő részére 624 kor. a 1 2 sor. 903 hrsz. nagy és kis Zsombék ingatlanok B 9, 14, 23 a. Antal István nevében álló részére 65 kor. 4 sor. 775 hrsz. hidon aluli rétnak ugyanezen részére 70 kor., 5. sor. 1063. hrsz. halkuti rétnak pedig ugyanezen részére 31 koronában ezenel megállapított kikiáltási árban a következő feltételek mellett elrendeli.

1. Az árverés megtartására határnapul 1912. évi November hó 7. napjának d. e. 10. óráját Húgyag községbe a község házához tűzi ki.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% készpénzben vagy az 1881 LX. t.-c. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és a 3333 81 sz. I. M. rendelet 8 §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni avagy a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át szolgáltatni.

Szécsény, 1912. augusztus hó 10. napján.

A kir. járásbírósg mint tkvi. hatóság

Simonyi, s. k. kir. járásbíró.

A kiadmány hitelül:

Zelenka, kir. tkvvezető. h.

Aki
olcsó pénzért

— kitűnő gyógy- és borvizet —

akar inni, az

igyék gyógyi gyógy- és
borvizet,

mely kitűnő hatásának bizonyult az emésztési zavarok, gyomorsavanyúság, bélrenyheség, gyomorégés, gyomor- hólyaghurut, elhízottság, cukorbetegség és reumatikus bántalmaknál.

Egyedüli elárusítás:

Várad Rezső kereskedésében
Szécsény. — 0

Bérbeadó ház.

Szécsényben, a Kossuth-utcában levő házamat; mely 3 szoba, konyha, éléskamra, raktár-helyiség, kocsiszin, istálló és kertből áll,

**több évre bérbeadom,
esetleg örökáron eladom.**

Géczy Ferencz,
építési vállalkozó.

GLATTSTEIN ADOLF

könyvnyomdája, könyv- és papírkereskedese.

M. kir. dohány- és szivararuda.

RAKÓCZI-ÚT 565. SZÁM.

SZÉCSÉNY.

RAKÓCZI-ÚT 565. SZÁM.

Készít minden a könyvnyomdászati szakmába vágó munkákat modern- és szakszerű kivitelben, jutányos árak mellett.

Mindennemű iskolaszerekből, irodai- és ügyvédi felszerelésekből
a legolcsóbb bevásárlási forrás!